

Szombatlí az inségjáruléknak csak az egyharmadát fizették be

(A Délmagyarország munkatársától.) A népjóléti kiadások fedezésére vetette ki a város a múlt év őszén az inségjárulékokat. Az 1933—34. évre szóló kivetés összege 219.000 pengőt tett ki és azt remélte a város, hogy a legújabb adónak a nagyrésze máris befolyt. A múlt év harmadik részében: decemberben, januárban és februárban esedékes az inségjárulékok befizetése.

Az eddigi inségjárulék bevétel azonban a vártakon alul maradt, február 10-ig mindössze 75.000 pengőt fizettek be ezen a címen, az előírásnak alig egyharmad-

részt, holott most már a harmadik rész is esedékes volna. A városi adóhivatal vezetősége elhatározta, hogy ha a jövő héten sem fizetik be nagyobb összegben az elmaradt inségjárulékokat, akkor február 15. után megkezdik a szigorúbb behajtást, mert a népjóléti kiadások fedezésére szükség van az inségadóra.

Megállapítható, hogy a múlt év folyamán az inségjárulékokat nagyobb tempóban fizették, a kivetett 220.000 pengőből 216.000 pengő, tehát az előirányzott összegnek 98 százaléka befolyt.

Félegyháza harca Móra Ferencért

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi Kulturpalota oszlopcsarnokában még fel sem állították Móra Ferenc ravatalát, alig néhány félórával halálának tragikus pillanata után, csütörtökön délelőtt, a szülőváros Kiskunfélegyháza és Szeged város, amely harminckét év óta vállalja fogadott fiának a nagy író, már nemes harcban kezdett egymással a halott Móra Ferencnél. A szegedi hatóság, amely a kora reggeli órákban értesült a gyászos eseményről, azonnal kimondotta, hogy Mórát Szeged halottjaként temetteti el a belvárosi temető díszsírhelyén. Alig hangzott el ez a határozat és alig röppentek el a szükséges rendelkezések a szegedi városházáról, jelentkezett a maga igényével a szülőváros. Dr. Tóth József polgármester telefonon közölte a szegedi hatósággal, hogy Kiskunfélegyháza visszaköveteli fiát, ott akarja eltemettetni az öreg temetőben, ahol az író édesapja, Móra Márton szücsmeister is nyugszik...

A szegedi városháza tornyán akkor már fölhúzták a fekete zászlót, a nyomdában már szedték a város gyászjelentését és a sürgönydrótok már röptették mindenfelé a táviratokat, hogy Szeged szombaton délelőtt 11 órakor kíséri el utolsó útjára a maga halottját. Az első csatát Félegyháza elveszítette, de még állt a ravatal a Kulturpalotában, Kiskunfélegyháza közönsége és hatósága már elhatározta a harc folytatását díszpolgárának földi maradványaiért.

A félegyházai öregdiákok, az „Alma Mater” egykori növendékei már csütörtökön este gyászülést tartottak és dr. Sahin Tóth Rafael elnöklétével elhatározták, hogy megindítják a mozgalmat: Félegyháza ne mondjon le Móra Ferencről. Mozgalmukat Móra Ferenc kiskunfélegyházai végrendeletére alapítják. Móra ugyanis egy évvel ezelőtt, 1933 január 22-én, a tiszteletére rendezett kulturesztén, félig tréfás, félig komoly hangon végrendekezett. A félegyházaiak fölieggyése szerint Móra akkor ezeket is mondotta:

— ...Amikor az Uristen hazahív, akkor azt, ami megmarad belőlem, idehozza Félegyházára, mert csak itt lesz nekem jó álmom, itt lesz jó alvásom és itt hallom meg leg hamarabb a feltámadás angyali hívását. Félegyháza iránti szeretetemnek ennél jobban nem tudok kifejezést adni...

Pénteken este pedig a város képviselőtestülete tartott gyászülést, amelyen dr. Tóth József főjegyző emlékbeszédet mondott Móráról, Félegyháza nagy halottjáról. Indítványozta, hogy a város ne mondjon le Móra Ferenc hamvairól, alkalmas időben hozassa majd haza és méltó mauzóleumban helyezze el.

Felszólalt a közgyűlésen dr. Horváth Zoltán is, Móra régi félegyházi barátja és azt indítványozta, hogy a város festesse meg elhunyt díszpolgárának, büszkeségének arcát a közgyűlési terem számára, a félegyházai iskolák pedig minden évben rendezzenek emléknapot Móra Ferenc emlékének.

Dr. Sahin Tóth Rafael Móra Félegyházán mondott szavait idézte:

— ...Engem Félegyháza tett íróvá — amit le se szeretnék tagadni —, a magyar nyelvem is Félegyháza adta, ilyan nézetemet is Félegyháza adta és ezenkívül minden benne van Félegyházában, ami nekem kedves...

A képviselőtestület elfogadta az összes indítványokat, kimondotta, hogy bár Szeged befe-

jezett tények elé állította Félegyházát, a szülőváros még sem mond le arról, hogy Móra hamvai a félegyházai öreg temetőbe kerüljenek. Dr. Fekete Sándor indítványára kimondotta a képviselőtestület, hogy Móra Ferenc halálának napját követő nyolcadik napon gyásztisztiszteletet rendeztet a félegyházai ötemplomban, amelyről olyan felejthetetlenül szépen emlékezett meg mindig írásaiban. A város nagy gyásza jeléül fölvtették a gyászlobogót. Félegyháza városházára is, amelynek ormáról a fekete zászló két hétig fogja hirdetni a szülőváros fájdalmát.

Szeged azóta eltemette nagy halottját csudálatos arányokban megnyilatkozó fájdalommal, talán még nem is tud Kiskunfélegyháza kegyeletos hadüzenetéről.

Bármennyire kegyeletos is a szülőváros mozgalma, eredménye nem lehet. A mély gyászba borult családtól nyert értesülésünk szerint Móra Ferenc nem sokkal halála előtt megsemmisítette azt a végrendeletet, amelyet az operáció előtt készített és amelynek egyik pontja tényleg azt a kívánságát fejezte ki, hogy Kiskunfélegyházán temessék el édesapja sírja mellé. Móra az utóbbi időben többször hangoztatta, hogy megváltoztatja elhatározását. Az a szeretet, amellyel Szegeden fogadták, amikor a súlyos műtét után hazaérkezett Budapestről, nagyon meghatotta és akkor családja körében többször azt az óhaját fejezte ki, hogy ha meghal, a szegedi temetőben temessék el. Itt közelebb marad azokhoz, akiket annyira szeret.

A részvétel

Móra Ferenc halálának a híre az egész országban szinte mély részvétet keltett a gyászbaborult család és a gyászbaborult város iránt. Az özvegyhez és a város polgármesteréhez is garmadával érkeznek a részvétlevelék és a táviratok.

Dr. Széki Tibor egyetemi rektor hétfőn a következő levelet intézte az özvegyhez:

Mélyen tisztelt Nagyságos Asszonyom! A Ferenc József Tudományegyetem tanácsa és egész tanári kara mély részvétét fejezem ki áldott emlékü Ura elhunyt alkalmából. A „Nagy Ember” váratlan elköltözése nemcsak a várost és az egész nemzetet sújtotta mélyen, hanem egyetemünkét is, amelynek díszdoktora és ezeknek a sorában is egyik kimagasló büszkesége volt. Mélységes fájdalommal tölti el egyetemünket a felmérhetetlen nagy veszteség és együtt siratja Móra Ferencet azokkal a megszámlálhatatlan sokakkal, akik az ő írásait olvasták és így lelkének szépségeit ismerték és tudását bámulták. Egyetemünk a leg-

nagyobb kegyelettel fogja megőrizni emlékét. Dr. Széki Tibor, a Ferenc József Tudományegyetem e. i. Rectora.

A városházára, dr. Somogyi Szilveszter polgármester, illetve dr. Pálffy József polgármesterhelyettes címére a következő levelek és táviratok érkeztek a már eddig közlőteken kívül:

Debrecen polgármesterétől:

„Mély megdöbbenéssel értesültem arról a nagy veszteségről, amely Móra Ferenc halálával országunk tudományos és kulturális életét oly mélyen sújtotta. Ez alkalommal úgy a magam, mint Debrecen sz. kir. város közönsége nevében a legösszintébb szívből fakadó mély részvétemet fejezem ki Szeged város közönségének azért a szinte pótolhatatlannak látszó veszteségért, mely legközvetlenebbül Szeged városát érintette, ahol a nagynevű elhunyt örökéletű munkásságának javarésztét fejtette ki. Móra Ferenc, a nagy mese-mondó, a kiapadhatatlan humoru, zengzetes nyelvű magyar író, a külföldön is ismert kiváló, nagy tudományu archeologus olyan szellemi kincseket, értékeket ajándékozott forrón szeretett hazájának, melyek nevét az utókor előtt halhatatlanná tették. Kiváló tisztelettel: Dr. Vásáry István polgármester.”

„Méltóságos Polgármester Ur! A város kiváló fiának, irodalmunk büszkeségének, dr. Móra Ferencnek elhunyt alkalmából ezuton fogadja Méltóságod, a város hatósága és egész közönsége úgy a magam, mint a vezetésem alatt álló rendőrkapitányság egész személyzetének őszinte, igaz részvétét. A nagy Elköltözött kiváló emlékét, mint a magyar nemzet minden egyes fia, szeretettel és kegyelettel fogja megőrizni a rendőrkapitányság minden tagja. A rendőrkapitányság vezetője: dr. Buócz Béla rendőrkapitányhelyettes.”

„Méltóságos Polgármester Ur! Mélyen meghatva írom e sorokat, minden magyar szívet megrendítő szomorú hír, Móra Ferenc, a ragyogó nap hirtelen lementének híre hallatára. Alulírott, a vidéki múzeumok és könyvtárak sáfárságával megbízottak szűkkörű rendjének legkitünőbb tagját, tehát felejthetetlen kedves kartársát, szeretett barátját siratja Móra Ferencben. Leveleit forgatva, kezembe kerül egy kerekben négy esztendővel ezelőtt, 1931 február 31-én írott következő írása: „Drága Lajoskám, aki a szívem debreceni albumának a címlapja vagy, nagyon jól esik, hogy mindig résztveszel az én rohanó életem csipp-csipp örömeiben, ami pedig az emeritusságot illeti (célzód arra, hogy a szolgálathól kevéssel azelőtt kivénülve, nyugdíjba mentem) az idén magam is aligha oda nem érek; mert ha minden segítyből kisemmizik az intézetet, itt hagyom...” Ki gondolta volna akkor, hogy az írás szavai dodonai szavak, amelyekben pontosan négy esztendőre megdöbbenő valósággá váló jóslás lappang, hogy Móra Ferenc „rohanó élete” ilyen hamar a nagy Véghé ér és a nála 18 évvel idősebb öreg kollégát megelőzve távozik oda, ahonnan nincsen visszatérés. Isten adjon testének csendes nyugalommat, lelkének örök idvességet! Az ő szerencsés kezű, bölcs vezetésére bízott, most árván maradt hatalmas kulturintézet pedig és az ezt fenntartó nemes város közönsége fogadja őszinte igaz részvétemet. Mély tisztelettel: dr. Zoltai Lajos, ny. múzeumigazgató, Debrecen.”

„Mély megilletődéssel értesültünk dr. Móra Ferenc urnak, a városi múzeum igazgatójának és kiváló írónak élete delén történt elhunytáról. A gyászeset alkalmából fogadja Méltóságod és Szeged sz. kir. város közönsége úgy a magam, mint intézetem tanártestülete és összes személyzete nevében őszinte részvétünk kifejezését. Kiváló tisztelettel: Csizmazia Kálmán, felsőipariskolai igazgató.”

„Méltóságos Urunk! Engedje meg Méltóságod, hogy dr. Móra Ferencnek, Szeged sz. kir. város nagynevű polgárának, a szegedi múzeum és Somogyi-Könyvtár igazgatójának elhunyt alkalmából legmélyebb részvétünket kifejezzük. Dr. Móra Ferenc úgy tudományos munkásságával, mint szépirodalmi működésével országunk határain messze túlmenő hírnevet, tiszteletet és szeretetet biztosított a maga számára, melynek fénye városunkat is besugározta. Elhunyt pótolhatatlan veszteséget jelent, amely méltán borít gyászba mindannyiunkat. Kitűnő tisztelettel Gál Miksa, Angol-Magyar Bank Rt. szegedi fiók.”

Táviratok:

„Irodalmunk kiválóságának, Móra Ferencnek elhunyt felett Nyíregyháza megyei város közönsége nevében legmélyebb részvétünket tolmácsolom Dr. Bencs Kálmán polgármester.”

„Móra Ferencet Szegeddel gyászolja Mohácsi Jenő.”

„Mélységes fájdalommal tölt el bennünket Móra Ferenc elhunyt. Egyesületünkben több ízben tar-

Ma játszik Széchenyi Mozi

A szezon kimagasló műsora:
IRENE DUNNE a „Mellékuca” főszereplőjével:

JESSICA

a gheftó leánya
Egy szent fogadalm története